

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Bohumilu Jakubkovi, nar. dne 9. 7. 1905, zemř. dne 30. 10. 1953,

**za aktivní působení v odbojové skupině
označované jako „Bohumil Jakubek a spol.“,
a to v období od června do září 1952,
čímž naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona
č. 262/2011 Sb.**

Bohumil Jakubek se narodil dne 9. 7. 1905 ve Vídni.

Bohumil Jakubek byl v roce 1952 iniciátorem vzniku odbojové skupiny vytvořené ze zaměstnanců n. p. Průmstav v Opavě, jejímiž dalšími členy byli Antonín Harazim a Vladislav Hadaš. Členové skupiny plánovali provedení sabotážní akce (sabotáž státního statku a státní traktorové stanice v Opavě-Kateřinkách). Skupina však byla infiltrována agenty StB, kteří se vydávali za příslušníky slovenské odbojové skupiny. Jelikož se Bohumil Jakubek domníval, že jde o protikomunisticky činné osoby, přislíbil jim opatření map průmyslových objektů na Opavsku a seznámil je i se zbylými členy jeho skupiny, kteří následně agentům prozradili jejich plánovanou protikomunistickou činnost a požádali je o opatření výbušnin, které by využili k provedení sabotáží. Členové skupiny však pojali podezření, že se jedná o příslušníky bezpečnostních orgánů, neboť je tito neustále zrazovali od provedení protikomunistické činnosti. Dne 5. 9. 1952 se tedy Bohumil Jakubek rozhodl, že skupina přistoupí ke zneškodnění agentů, které následně, dne 7. 9. 1952, provedli Antonín Harazim a Vladislav Hadaš. Členové odbojové skupiny zastřelili jednoho z příslušníků StB, druhý byl postřelen a následně inicioval jejich zatčení.

Bohumil Jakubek byl dne 13. 6. 1953 rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. T 17/53, uznán vinným z trestných činů velezrady, návodu k vraždě a rozkrádání národního majetku a odsouzen k trestu smrti; soud u něj rovněž vyslovil ztrátu státního občanství. Bohumil Jakubek byl společně s Antonínem Harazimem a Vladislavem Hadašem dne 30. 10. 1953 v ranních hodinách na nádvoří pankrácké věznice popraven.

Etická komise zohlednila usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 4. 1994, sp. zn. 26 Rt 110/93, **kterým byl Bohumil Jakubek plně rehabilitován**, neboť soud shledal, že *„mezi činností Bohumila Jakubka, která byla kvalifikována jako trestný čin velezrady a rehabilitována již podle ustanovení § 2 odst. 1 ZSR a mezi dalším skutkem jmenovaného, který byl právně kvalifikován a odsouzen jako trestný čin návodu k vraždě, byl vztah přímé souvislosti...“*.

Etická komise při posuzování osobnosti Bohumila Jakubka, tj. jeho mravního demokratického přesvědčení, přihlédla rovněž k tomu, že v době nacistické okupace Československa byl v roce 1942 zatčen gestapem za převádění osob přes hranice

na Slovensko a vězněn do roku 1945 v různých koncentračních táborech. Po osvobození republiky se přihlásil znovu do Československé strany národně socialistické, jejímž aktivním členem byl již v době první republiky, a následně pracoval v Místním Národním výboru ve Strání jako sociální referent, avšak „*po únorových událostech byl z MNV vyloučen pro jeho nepřátelský poměr a výroky k těmto událostem.*“ Etická komise uvádí, že skutečnost propuštění Bohumila Jakubka ze zaměstnání pro jeho „*nepřátelský poměr*“ a výroky k „*únorovým událostem*“ rovněž zřetelně dokládají jeho protikomunistické zaměření.

Žádost o udělení ocenění účastníka odboje a odporu proti komunismu podala za jeho osobu dcera, paní Zdenka Olejárová, roz. Jakubková.